

Царскиятъ синъ и Водната Богиня

(Приказка)

Единъ царски синъ отишелъ въ горитѣ, край синитѣ езера, на ловъ за яребици и диви патици. Той взелъ съ себе си и двѣтъ ловджийски кучета. Цѣлъ день се луталъ царскиятъ синъ край брѣговетѣ на езерото между буйни ливади и още по-буйната езерна трѣстика. Наближавало да се мръкне. Слънцето клонѣло на

захождане, когато той съгледалъ на едно затулено и отвсѣкждѣ заградено съ вода островченѣщо се движело. . . Той билъ доста изгладнѣлъ и помислилъ, ако това е човѣкъ, да му поиска малко хлѣбъ. . .

Дебнишкомъ прѣгазилъ той водата и застаналъ на срѣщния брѣгъ. . . и се

смаялъ, като видѣлъ на това пусто мѣсто да сѣди една красива дѣвойка, която милвала своето кротко агънце. . .